

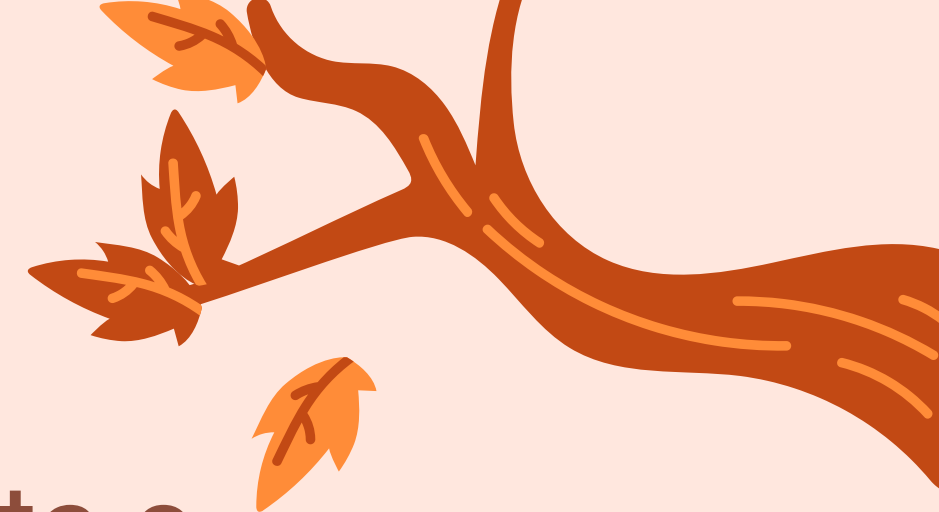
Razumijevanje roditelja djece s teškoćama u razvoju

Roditeljstvo djeteta sa zdravstvenim problemima, s razvojnim rizicima ili poteškoćama u razvoju dodatno je zahtjevno. Roditeljstvo samo po sebi nije drugačije, ali ono što je drugačije je prvenstveno količina stresa i novih neočekivanih obaveza, intenzitet straha i neizvjesnosti.

Nancy Miller (1994.) smatra da roditelj djeteta s teškoćama u razvoju prolazi kroz različite faze prilagodbe životnim okolnostima. Prema njezinim zapažanjima i dugogodišnjem iskustvu rada s roditeljima, prilagodba na činjenicu da dijete ima teškoće u razvoju ima četiri faze.

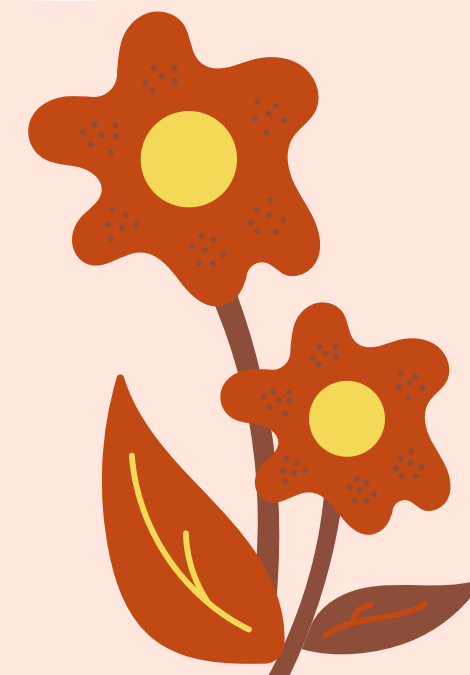
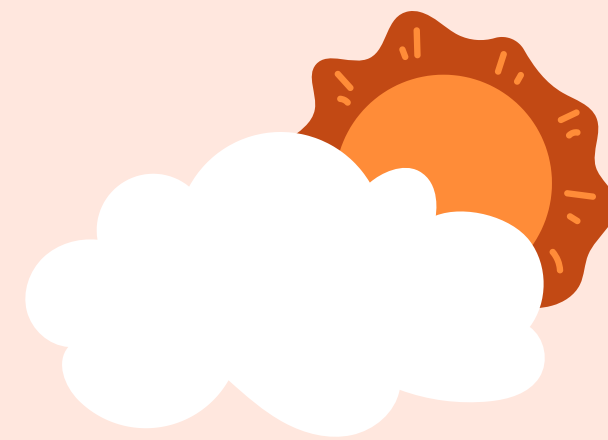

1. Preživljavanje

3.
Smještavanje

2. Traganje

4. Odvajanje

U trenutku spoznaje da je dijete pod visokim rizikom u pogledu razvojnog ishoda, počinje prva faza – preživljavanje. Prate ga teški osjećaji bespomoćnosti i gubitak svake kontrole nad vlastitim životom. Svaki roditelj prolazi kroz proces preživljavanja na svoj način.

Kako bi roditelji lakše i brže prebrodili prvi šok, potrebno im je pomoći u traženju mreže podrške koju najčešće čine udruge roditelja i šira obitelj. Važna informacija koju bi roditelji trebali dobiti u ovoj fazi je da su dužni sami brinuti o sebi. Roditelji su u pravilu skloni zanemariti sebe i svoje potrebe i sve podrediti potrebama svog djeteta.

Traganje ima dva oblika: tzv. "vanjsko traganje" i "unutarnje traganje".

Vanjsko traganje počinje u potrazi za točnom dijagnozom i mogućim oblicima pomoći. Unutarnje traganje karakteriziraju pitanja poput:

"Što to znači za moj život, moje odnose s drugima, moju drugu djecu?" U ovoj fazi roditelji postaju vrlo aktivni u traženju pomoći, no ako su prepušteni sami sebi, ovo razdoblje može biti jako financijski i psihički iscrpljujuće.

Nakon toga dolazi **smještavanje**. Vanjsko traganje za raznim oblicima pomoći se smirila, užurbani ritam obiteljskog života obično se stiša, a dijete se najčešće uključuje u neki oblik podrške ili vrtić. Ulaskom u ovu fazu roditelj shvaća da je stekao nove vještine i nove spoznaje te da mnoge stvari shvaća na nov način. Osjeća se samouvjerenije, asertivniji je i zna kako lakše riješiti probleme. Također, sada poznaje ljude i institucije koje mu mogu pomoći.

Posljednja faza naziva se **odvajanje**.
Kod djece s poteškoćama u razvoju taj je proces nešto izmijenjen i usporen. Roditelji su izloženi posebnim naporima da svoju djecu osamostale i osposobe za samostalnost.

U radu s roditeljima djece s teškoćama u razvoju odgajatelji trebaju znati prepoznati ove faze kako bi znali kako na pravi način odgovoriti na potrebe roditelja. Odgajatelji se najčešće susreću s roditeljima u prvoj i drugoj fazi i trebaju pokazati obzir prema njihovim osjećajima i teškim okolnostima u kojima žive.

